

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **J. C.**

skazanego z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 października 2025 r.

wniosków obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego
orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 9 § 1 i 2 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczynane jest bezzwłocznie, gdy orzeczenie stanie się wykonalne, co w wypadku wyroków następuje z chwilą ich uprawomocnienia. Sąd Najwyższy może, w razie wniesienia kasacji, od tej zasady wyjątkowo odstąpić i wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia. Warunkiem jest jednak zaistnienie szczególnych okoliczności, które powodują, że prowadzenie postępowania wykonawczego w danej sprawie pociągnęłoby za sobą dla skazanego dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Jednocześnie, w kasacji powinna zostać przedstawiona argumentacja wskazująca na znaczny stopień prawdopodobieństwa, że zawarte w niej zarzuty zostaną uwzględnione.

Obrońcy skazanego nie wykazali wystąpienia w niniejszej sprawie takich okoliczności, zaś prawdopodobieństwo uwzględnienia podniesionych przez nich w kasacjach zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego nie jest – w konfrontacji z dowodami wskazującymi na sprawstwo i winę skazanego – ponadprzeciętnie wysokie. Sąd Najwyższy nie podziela ponadto przekonania obrońców o wystąpieniu w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady Sądu II instancji.

Wskazać ponadto należy, że skoro obrońca skazanego adw. M. K. zawartego w kasacji wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia w ogóle nie uzasadnił, to brak było podstaw do bardziej szczegółowego odnoszenia się do tego wniosku.

Jeśli zaś chodzi o umotywowanie wniosku zawartego w kasacji drugiego obrońcy – adw. R. K., to trudno zaaprobować pogląd, iż istnieje realne zagrożenie wykonania kary 4 lat pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu lub jej znaczącej części jeszcze przed rozpoznaniem kasacji, biorąc pod uwagę rzeczywiste, a nie wyobrażone przez skarżącego terminy oczekiwania na rozprawę kasacyjną.

Nie znajdując podstaw do odstąpienia w niniejszej sprawie od zasady niezwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[r.g.]